

Δεύτερο γράμμα από τον Παράδεισο

Οι συνέπειες ενός πρωταπριλιάτικου θανάτου και η καταγραφή των ορατών και αλλά και των μη αντιληπτών από τις αισθήσεις συμβάντων που ακολούθησαν.

Εδώ πάνω, το μόνο που πλησιάζει σε διάρκεια την αιωνιότητα είναι οι γίνες λύπες. Κάποιοι επιμένουν να φοράνε μαύρα, όπως ο Άμλετ, και να πενθούν στο διπνεκές ανθρώπους που έφυγαν πριν από αυτούς. Διακρίσεις δεν γίνονται. Ίδια είναι η μεταχείριση για όλους μας. Δεν έχει καμία σημασία αν στη γη ήσουν Πρεσβυτεριανός ή άθεος, αν ακολουθούσες το παλιό ή το νέο ημερολόγιο, αν έσφαξες τους γονείς σου και τα αδέρφια σου ή αν ο Ναβουχοδονόσορ διάταξε να σε ρίξουν στο καμίνι γιατί αρνήθηκες να προσκυνήσεις χρυσό άγαλμα.

Μόνο μια φορά κατάλαβα, κι είναι δύσκολο να το εξηγήσω τώρα, θα το κάμω αργότερα, πως δείχνουν μια προτίμηση κι εσύ μην το παραδέχονται, στους Ιρλανδούς. Δεν μοιάζει μόνο στην έκταση με την Αυστραλία ο παράδεισος αλλά και στο πρωτόκολλο. Από τις πρώτες κιόλας μέρες αντιλήφθηκα ότι οι κάθε είδους τίτλοι δεν έχουν πέραση εδώ, δεν χρησιμοποιούνται.

Ακόμη και τον ιερατικώς προϊστάμενο τον λέω Πέτρο και με λέει Ιωάννη.

Σημαντικό είναι να γνωρίζετε όλοι και ειδικά οι μεγαλύτεροι ότι ούτε εδώ απαλλάσσεται κανείς από τα ελαττώματα του και τις εμμονές του κι ότι πολλοί επιδιώκουν να διορθώσουν σφάλματα κι αμέλειες της θνητής τους ζωής.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, παραδείγματος χάριν, δεν θέλει με τίποτα να τον φωτογραφίζουν. Αντίθετα ο Ανδρέας Κάλβος και η Σαρλότ φωτογραφίζονται πιο συχνά κι από τους προέδρους των Ελληνο-Αυστραλιανών Αδελφοτήτων της Νέας Νοτίου Ουαλίας.

(Εδώ, μια και το έφερε η κουβέντα, πρέπει να προσθέσω, το θέμα ξέρω πως καίει πολλούς, πως πολλές προσπάθειες γίνανε να απεικονιστεί ο Κάλβος. Εγώ που τον είδα με τα μάτια μου, καταθέτω πως το μόνο πορτραίτο που του μοιάζει σε κάθε λεπτομέρεια είναι του Γιάννη Ψυχοπαίδη.)

Το πιο αλλόκοτο πάντως από όλα όσα συμβαίνουν στον Παράδεισο, είναι πως μπορείς να ζήσεις όλες τις ζωές που δεν έζησες στη γη: Οι μανάδες αρραβωνιάζονται αυτούς που αγάπησαν, οι στρατιώτες λιποτακτούν από μάχες ηρωικές, οι καπετάνιοι εγκαταλείπουν πρώτοι το πλοίο.

Έτσι άσαρκος που περιφέρομαι, είναι αδύνατον να αποφασίσω αν αυτό, με τα μέτρα που έζησα, είναι ανθρώπινο ή απάνθρωπο.

Αυτές τις σκέψεις έκανα όταν ο Πέτρος με διέκοψε λέγοντας «Δεν έχουν όλες οι εμπνεύσεις μας αγαθή προέλευση».

Μα πως μπορείς να το γνωρίζεις αυτό, τον ρώτησα.

«Σε κρίνω δια του στόματος σου», μου

Σημαντικό είναι να γνωρίζετε όλοι και ειδικά οι μεγαλύτεροι ότι ούτε εδώ απαλλάσσεται κανείς από τα ελαττώματα του και τις εμμονές του

απάντησε και πρόσθεσε «Πάμε τώρα να σου δείξω το τυπογραφείο μας. Εδώ πάνω μπορείς μαζί με τους άλλους που ήρθαν πριν από εσένα να φτιάξετε ανεξάρτητη εφημερίδα. Οι πρόεδροι είναι πρόεδροι στην αιωνιότητα, δεν επηρεάζονται από αυτά που θα γράφετε.»

ΥΓ. Μία από τις πολλές θετικές συνέπειες του πρωταπριλιάτικου θανάτου μου (Κόσμος, Παρασκευή 1 Απριλίου 2022), ήταν ότι για πρώτη φορά συνάντησα από κοντά αναγνώστες του Κόσμου, που λυπήθηκαν για την απώλεια μου. Καθώς έπινα το καφεδάκι μου με ένα εξ αυτών των υπέροχων ανθρώπων μου έδωσε την παρακάτω απλή, αλλά σπουδαία συνταγή: Βάζουμε ένα κομμάτι χαλούμι για δέκα λεπτά στην κατάψυξη για να σφίξει.

Βράζουμε ένα χαρτί μακαρόνια. Τρίβουμε το χαλούμι στη ψιλή μεριά του τρίφτη. Ρίχνουμε λίγο ελαιόλαδο και το τριμμένο τυρί στα βρασμένα μακαρόνια και προσθέτουμε ξερό δυόσμο. Αν βράσεις δε τα μακαρόνια σε ζωμό κρέατος, έχεις μια κυπριακή εκδοχή της Ανωγειανής μακαρονάδας.

Στο επόμενο: Ποιους συμπάροικους συνάντησα στην εφημερίδα του Παράδεισου.

Γιάννης Δραμινός

Βαρύτατες οι ευθύνες της αστυνομίας για τον θάνατο νηπίου, καταλήγει έρευνα

Δριμύτατα αρνητική ήταν η έκθεση της ειδικής ανακρίτριας για τις ενέργειες αστυνομικών της ΝΝΟ που συνέβαλαν στον θάνατο ενός κοριτσιού 17 μηνών τον Ιανουάριο του 2015.

Η Tateolena Tauaifaga σκοτώθηκε όταν ένας άνδρας, τον οποίο καταδίδωκε η αστυνομία, έριξε με το αυτοκίνητό του έναν φράχτη και μπήκε στην πίσω αυλή του σπιτιού της στο Constitution Hill, όπου το κοριτσάκι έπαιζε μαζί με τρία αδέρφια του. Το αυτοκίνητο χτύπησε το παιδί, προκαλώντας του θανάσιμα τραύματα στο κεφάλι.

Η αναπληρώτρια ειδική ανακρίτρια Elizabeth Ryan αποφάνθηκε προχτές ότι «ορισμένες αποφάσεις της αστυνομίας εκείνη την ημέρα έθεσαν τα μέλη της κοινότητας σε πολύ υψηλό κίνδυνο. Σε αυτή την έρευνα δεν ξεχνώ ότι αυτός που αφαιρέσε τη ζωή της Τεατολένα ήταν ο Christopher Chandler» είπε.

Δύο περιπολικά ακολούθησαν το όχημα του κ. Chandler μέσα στο ακίνητο της οικογένειας, και εντέλει και τα τρία οχήματα βρέθηκαν σε ένα κοντινό πάρκο, όπου υπήρχαν και άλλες οικογένειες.

Το παιδί μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Westmead, όπου πέθανε μία ώρα αργότερα.

«Αυτοί οι αστυνομικοί πήραν τρομερό ρίσκο όταν ακολούθησαν τον κ. Chandler μέσα στο σπίτι» είπε η κ. Ryan, η οποία έχει κάνει μια σειρά από συστάσεις στον αστυνομικό επίτροπο της ΝΝΟ σχετικά με αυτό τον «τραγικό θάνατο».

Από την πλευρά της, η Αστυνομία της ΝΝΟ δήλωσε ότι «θα ληφθούν υπόψη» όλες οι συστάσεις που απευθύνονται στην αστυνομία.